

Arrest

nr. 218 803 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Joseph Lonckestraat 50
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 2 november 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot beëindiging van het verblijf van 24 september 2018.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 november 2018 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. VAN ROYEN en van E. WILLEMS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 24 september 2018 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) tot beëindiging van het verblijf van de verzoekende partij.

Dit is de bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

“Mevrouw

naam : K.
voornaam : E.
geboortedatum : 20.02.1993
geboorteplaats: Breznica
nationaliteit : Servie

Krachtens artikel 21, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Uw vader, K. B., verklaarde op 14.12.2008 in België aangekomen te zijn. Op 15.12.2008 diende hij een asielaanvraag in. Op 17.09.2009 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing "Erkenning van de hoedanigheid van vluchteling".

Op 22.05.2010 kwam u in het gezelschap van uw moeder; K. M., en uw zussen, K. B. en L., de Schengenzone via Zurich (Zwitserland) binnen. Op 23.05.2010 zouden jullie België binnen gekomen zijn.

Op 15.10.2010 werd voor u, uw moeder en uw zussen een aanvraag tot regularisatie van het verblijf in toepassing van artikel 12bis §1, 3°, van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingediend bij de burgemeester van Sint-Niklaas. Op 24.11.2010 werd deze aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf toegestaan.

Op 05.06.2014 meldde u zich aan bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van Sint-Niklaas om inlichtingen in te winnen om een huwelijk af te sluiten met M. K. die woonachtig was te Kosovo en de Kosovaarse nationaliteit had.

Op 10.07.2014 werd aan de burgemeester van Sint-Niklaas meegedeeld dat u recht had op onbeperkt verblijf en dat u in het bezit gesteld kon worden van een B-kaart.

Op 30.07.2014 trad u te Gjilan (Kosovo), in het huwelijk met M. K.. Uw echtgenoot kwam vermoedelijk in januari of februari 2015 naar België.

Op 07.03.2016 werd uw zoon, M. M., in Sint-Niklaas geboren.

Op 06.12.2016 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde uit hoofde van bendevoorming en terroristische misdrijven.

Op 30.05.2017 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en werd u onder voorwaarden vrijgesteld in afwachting van uw rechtszaak.

Op 26.02.2018 werd u door de Correctionele Rechtbank te Dendermonde veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar en ontzet van de rechten bepaald in artikel 31, lid 1 van het strafwetboek gedurende een termijn van 10 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan deel te hebben genomen aan enige activiteit van een terroristische groep, zij het ook door het verstrekken van gegevens of materiële middelen aan een terroristische groep of door het in enigerlei vorm financieren van enige activiteit van een terroristische groep, terwijl u wist dat uw deelname bijdraagt tot het plegen van een terroristische misdaad of wanbedrijf (feiten gepleegd tussen 16.02.2015 en 06.12.2016).

Op 26.04.2018 werd u in de gevangenis van Antwerpen opgesloten ten gevolge van de veroordeling d.d. 26.02.2018.

+++

Terroristische handelingen vormen een van de meest ernstige schendingen van de universele waarden van menselijke waardigheid, vrijheid, gelijkheid en solidariteit en de genieting van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden, alsmede een van de meest ernstige aanvallen op de beginselen van democratie en de rechtsstaat waarop de Europese Unie is gebaseerd.

Islamitische Staat [later IS] is er in eerste instantie op gericht om de gewapende jihad te leiden en grondgebied te veroveren door middel van geweld en terreur, meer bepaald door bomaanslagen, zelfmoordaanslagen, onthoofdingen, gewapende overvallen en guerrilla oorlogsvoering. IS-strijders ontzien in hun acties niets of niemand, ook vrouwen en kinderen niet. In het veroverde gebied heeft IS een salafistisch regime opgedrongen in de vorm van het nieuw uitgeroepen Kalifaat, dit met invoering van de sharia. De installatie van het Kalifaat door IS is van in het begin gepaard gegaan met een waar schrikbewind waarbij ongelovigen, christenen of anders gelovige moslims (waaronder sjiïeten), zware discriminaties en gewelddaden moeten ondergaan, dan wel hun niet-onderwerping aan de regels van het Kalifaat met de dood moeten bekopen.

Naast de gruweldaden die zich afspelen rond de betwiste gebieden in Syrië en Irak, is IS wereldwijd actief om de globale en gewelddadige jihad te promoten met als doel de invoering van een universeel Kalifaat, niet enkel in Syrië en Irak, maar ook in de rest van de wereld. IS heeft daarbij wereldwijd aanslagen tegen burgerdoelwitten gepleegd en opgeëist (zie p. 65 en 66 vonnis CR d.d.26.02.2018).

Uit het vonnis d.d. 26.02.2018 blijkt: "De feiten zijn ernstig en getuigen van - minstens de impliciete - goedkeuring in hoofde van elk van de beklaagden [waaronder u] van het extreme geweld en van de bloedige terreur die deze terroristische groepering [= IS] gebruikt in Syrië en Irak, alsook in de rest van de wereld. Het is onbegrijpelijk dat beklaagden ook na de bloedige aanslagen in Europa, zoals de aanslagen te Brussel op 24 mei 2014 en 22 maart 2016 en de aanslagen te Parijs in de nacht van 13 op 14 november 2015 blijven kiezen om vanuit Europa en vanuit België, steun te verlenen aan IS. Zij dienen te beseffen dat deze terroristische groepering zich voedt met deze steun, zelfs al was deze beperkt tot het leveren van materieel - logistieke en financiële ondersteuning. Zij hebben er allen toe bijgedragen dat o.a. A.I. zich beter kon concentreren op de gewelddadige jihad en in meer comfortabele omstandigheden zijn acties binnen de terreurgroep kon uitvoeren. Een dergelijke houding verdient een sterke maatschappelijke afkeuring. Familie- of geloofsbanden zijn geen vrijgeleide om misdrijven te plegen. Ieder van de beklaagden was op de hoogte van de concrete terreurdaden gesteld door IS." Het leidt geen twijfel dat u een aanhangster bent van een radicaal islamitisch gedachtegoed. Personen die gerekend kunnen worden tot deze radicaalislamitische stroming plaatsen zich nadrukkelijk buiten en tegenover de democratische rechtsorde.

Samen met uw echtgenoot leverde u hand- en spandiensten aan IS. Door te fungeren als logistieke hulpcel in België van IS, verleenden jullie materiële middelen en hulp aan IS door het ter beschikking stellen van fondsen aan IS-strijders, het aanmaken van accounts op sociale media (Facebook, YouTube, Hotmail, Telegram), het verzorgen van tickets en fondsen voor exfiltranten, het regelen van smokkelaars voor exfiltranten tussen Turkije en het strijdgebied, het verkrijgen van toelating van de leiding van IS ter plaatse en het herbergen van Kosovaarse IS-sympathisanten in Sint-Niklaas.

U lijkt er geen probleem mee te hebben leugenachtige verklaringen af te leggen voor de autoriteiten, zo beweerde u niet op de hoogte te zijn van de activiteiten van uw echtgenoot en beweerde u geprobeerd te hebben hem tegen te houden. Deze beweringen werden echter als volstrekt ongeloofwaardig beschouwd door de gerechtelijke autoriteiten: "Ze [u] was er duidelijk van op de hoogte dat de gelden die ze mee hielp overmaken voor IS-strijders in Syrië waren bestemd en niet voor studenten in Turkije, hulpbehoevende, zieke of arme mensen. Het is zonneklaar dat eerste [uw echtgenoot] en tweede [u] beklaagde geen geheimen voor elkaar hadden en tweede beklaagde [u] actief werd betrokken bij de feiten door eerste beklaagde. Tweede beklaagde [u] nam actief deel: ze regelde tweemaal de concrete afspraken met vijfde beklaagde; ze ging mee het geld ophalen bij vijfde beklaagde en ging mee naar Western Union in Sint-Niklaas waarze het woord voerde en de transfer mee regelde. Uit de tap blijkt ook dat ze nadien bij eerste beklaagde [uw echtgenoot] informeerde of een geldoverdracht gelukt was. Van enige morele dwang is dan ook geen sprake."

Uit het misdrijf dat u gepleegd heeft, blijkt dat u de kernwaarden en vrijheden waarop de Belgische rechtsstaat is gebaseerd niet respecteert. U deelt de fundamentele waarden van de Belgische samenleving duidelijk niet, uw daden getuigen van een gebrek aan respect voor de waardigheid en gelijkwaardigheid van ieder individu. Er liggen thans geen elementen voor waaruit zou blijken dat u het radicaal islamitisch gedachtegoed niet meer zou aanhangen en de kans dat u de activiteiten waarvoor u veroordeeld werd zou verder zetten na uw vrijstelling, valt niet uit te sluiten.

Uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren. Er zijn dan ook ernstige redenen van openbare orde en nationale veiligheid waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

+++

Op 30.08.2018 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Uit de vragenlijst die u invulde op 30.08.2018 blijkt dat u de Servische nationaliteit heeft; dat u Albanees en Nederlands leest en/of schrijft; dat uw identiteitskaart bij de griffie van de gevangenis ligt; dat uw paspoort thuis ligt; dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u niet zwanger bent; dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was in de (...); dat u in Kosovo gehuwd bent met M. K.; dat M. K. illegaal is in België; dat uw ouders en twee zussen in België wonen (moeder: K. M., geboren op 08.03.1966, Servische; vader: K. B., geboren op 18.12.1967, Serviër; zus: K., B., geboren op 04.06.1997, Servische; K., L., geboren op 22.07.2000, Servische); dat u een minderjarig kind heeft in België (M. M., geboren op 07.03.2016); dat uw kind nog geen paspoort heeft maar dat u voor hem een Kosovaars paspoort aan wil vragen; dat uw kind nu bij uw ouders in de (...) verblijft; dat u niet getrouwd bent, noch een duurzame relatie heeft in een ander land dan België; dat u nog ooms en tantes heeft in het land van herkomst of een ander land en dat u nog

contact hebt met hen; dat u geen minderjarige kinderen heeft in een ander land dan België; dat u in België Nederlandse les, een opleiding voor verkoop en schoonmaak bij mensen thuis volgde en dat u hiervan getuigschriften bezit; dat u een jaar in een kringloopwinkel in Sint-Gillis-Waas gewerkt heeft; dat u via een poetsbedrijf bij mensen thuis gepoetst heeft te Steendorp; dat u af en toe via interimkantoren als inpakster gewerkt heeft in fabrieken; dat u nog niet gewerkt heeft in een ander land dan België; dat u nog niet opgesloten/veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet naar Servië kan terugkeren omdat uw ouders en zoon in België wonen, omdat u er niemand heeft en omdat u er geen adres heeft; u stelt wel bereid te zijn om met uw echtgenoot en kind naar Kosovo te gaan en dat u graag een Kosovaars paspoort zou willen aanvragen. Op 13.09.2018 werden volgende documenten nog voorgelegd: een "Arbeidsovereenkomst dienstencheques voor een bepaalde tijd" d.d. 01.09.2015; een schoolattest onthaalklas voor anderstalige nieuwkomers d.d. 05.09.2018; tewerkstellingsattest OCMW Sint-Niklaas d.d. 11.09.2018.

Het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM).

Uw moeder (K. M., geboren op 10.03.1967, Servische nationaliteit, B-kaart geldig tot 14.07.2019), uw vader (K. B., geboren op 18.12.1966, Servische nationaliteit, B-kaart geldig tot 11.03.2020) en uw twee zussen (K. B., geboren op 04.07.1997, Servische nationaliteit, B-kaart geldig tot 14.07.2019; K. L., geboren op 22.06.2000, Servische nationaliteit, B-kaart geldig tot 14.07.2019) zijn allen woonachtig in België. Vóór u in de gevangenis belandde, woonde u (opnieuw) officieel op hetzelfde adres als uw ouders en uw zussen (inmiddels is uw jongste zus verhuisd). U ontvangt in de gevangenis bezoek van deze familieleden.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen (broers en) zussen valt echter enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u en (één van) uw zus(sen). Uit de omstandigheid dat u over een vaste feitelijke verblijfplaats beschikt bij uw ouders kan niet ipso facto een band van afhankelijkheid tussen jullie worden afgeleid. Bovendien heeft u inmiddels een eigen gezin en is het niet onredelijk te veronderstellen dat uw gezin zich op zelfstandige basis zou kunnen handhaven. Van 24.11.2010 tot 10.10.2013 stond u officieel op eenzelfde adres ingeschreven als uw ouders en sinds 16.10.2017 staat u opnieuw officieel ingeschreven op hetzelfde adres als uw ouders. Tussen voormelde data woonde u dus ook gescheiden van uw ouders en zussen. Uw familieleden in België kunnen contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Het gegeven dat uw vader als vluchteling erkend werd, verandert hier niks aan. Er blijkt immers niet dat er geen land zou zijn waarheen jullie zich beiden zouden kunnen begeven en waar jullie beiden tijdelijk zouden kunnen verblijven om elkaar van tijd tot tijd te zien.

U bent op 30.07.2014 te Kosovo in het huwelijk getreden met M. K. (geboren op 06.01.1993 te Gjilan, Kosovaarse nationaliteit), dit huwelijk werd (nog) niet overgeschreven in onze registers. Op 22.03.2016 diende uw echtgenoot een aanvraag om machtiging tot verblijf in bij de burgemeester te Sint-Niklaas. In de aanvraag om machtiging tot verblijf wordt geschreven dat uw echtgenoot op 22.03.2016 reeds anderhalf jaar zou samenwonen met u, in het formulier hoorrecht dat hij invulde op 27.06.2018 verklaarde hij op 15.01.2015 in België aangekomen te zijn. De aanvraag om machtiging tot verblijf werd op 25.10.2016 onontvankelijk verklaard, beslissing die aan uw echtgenoot betekend werd op 28.10.2016, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten. Uw echtgenoot heeft nooit een wettelijk verblijfsstatuut gehad in België. Op 14.11.2016 werd aan uw echtgenoot een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering betekend en werd hij opgesloten in een gesloten centrum. Op 06.12.2016 werd hij echter door de politie uit het gesloten centrum gehaald en op 07.12.2016 werd hij onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis opgesloten. Hij werd op 26.02.2018 door de Correctionele Rechtbank te Dendermonde veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 54 maanden naar aanleiding van zijn deelname aan de activiteiten van een terroristische groep.

Jullie hebben samen een zoon, M. M. (geboren op 07.03.2016 te Sint-Niklaas), deze is momenteel woonachtig bij uw ouders. Hij komt, onder begeleiding van één van uw familieleden, op bezoek in de gevangenis.

Zoals reeds vermeld heeft uw echtgenoot nooit recht op verblijf gehad in België. Zowel ten tijde van het huwelijk als ten tijde van de geboorte van uw zoon, had uw echtgenoot geen rechtmatig verblijf in België, zodat jullie op de hoogte waren (of dienden te zijn) van het feit dat het uitoefenen van een

gezinsleven plaatsvond in een precair verblijf. Uw echtgenoot dient België te verlaten zodra hij door Justitie vrijgesteld wordt. Op 27.06.2018 ondertekende M. K. een vrijwillige vertreksverklaring, hij verklaarde een huis te hebben in Kosovo en stelde dat u bereid zou zijn hem samen met jullie zoon naar Kosovo te vergezellen.

Tijdens uw gesprek met de migratieambtenaar op 30.08.2018 bevestigde u de verklaringen van uw man. U verklaarde daarnaast dat u liever niet naar Servië zou terugkeren maar dat u zich niet zou verzetten indien er geen andere mogelijkheid zou zijn, liefst zou u in België blijven omdat ook uw ouders en zoon hier zijn.

Uit voorgaande blijkt dat er geen onoverkomelijke hinderpalen lijken te zijn om jullie gezinsleven in de toekomst elders verder te zetten. Daar uw echtgenoot veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 54 maanden, terwijl u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 2 jaar, is het waarschijnlijk dat u vroeger vrijgesteld zal worden dan uw echtgenoot en dat u dus als eerste het Rijk dient te verlaten, wellicht in het gezelschap van jullie zoontje. De scheiding zou slechts van tijdelijke aard zijn en volledig te wijten aan de gevolgen van jullie eigen acties. U en uw zoontje kunnen in die periode via de moderne communicatiemiddelen contact houden met uw echtgenoot. Mogelijks kan uw zoontje onder begeleiding van een volwassene uw echtgenoot van tijd tot tijd bezoeken in de gevangenis. Aangezien uw zoon en uw echtgenoot hoogstens van 07.03.2016 (geboorte van uw zoon) tot 14.11.2016 (datum van de opsluiting van uw echtgenoot in een gesloten centrum) samengewoond hebben, blijkt niet dat zulks een zeer ingrijpende wijziging in hun leven tot gevolg zou hebben. Het gegeven dat uw zoon in België geboren is, is op zichzelf geen reden om aan te nemen dat hij zich niet zou kunnen aanpassen in het land van herkomst van één van zijn ouders dan wel een derde land. Hij is nog zeer jong waardoor verondersteld kan worden dat hij zich makkelijk kan aanpassen aan een nieuwe situatie en snel een (eventueel) nieuwe taal oppikt. Bovendien is hij nog niet schoolplichtig.

Er liggen thans geen elementen voor waaruit zou blijken dat u en uw zoontje in afwachting van de vrijlating van uw echtgenoot, zich niet reeds in Kosovo zouden kunnen vestigen. Niet alleen zijn u en uw echtgenoot in Kosovo in het huwelijk getreden wat al wijst op zekere banden met dat land, bovendien blijkt uit het vonnis dat u tijdens het verhoor d.d. 15.12.2016 verklaarde dat u door uw man in de maling genomen was en dat - indien u had geweten dat hij met zo'n zaken bezig was - u naar Kosovo zou zijn teruggegaan. Wellicht kunnen familie en/of vrienden van uw echtgenoot u en uw zoon tijdelijk de nodige steun verschaffen.

Voor zover de beslissing om uw recht op verblijf te beëindigen een inmenging vormt in uw gezinsleven, merken we op dat het door artikel 8 EVRM gewaarborgde recht op respect voor het gezins- en privéleven niet absoluut is en dat de bescherming van de openbare orde en nationale veiligheid, alsook het voorkomen van strafbare feiten deze inmenging rechtvaardigen. De bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid weegt zwaarder dan de familiale belangen die u kan doen gelden.

+++

Gelet op uw verblijf in het Rijk kan weliswaar worden aangenomen dat u banden heeft ontwikkeld met dit land, doch er blijkt niet dat deze van een dergelijke uitzonderlijke aard zijn dat ze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde en de nationale veiligheid. Het gegeven dat u bewust steun geeft aan een terroristische organisatie geeft blijk van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt.

U was ruim 17 jaar oud toen u in 2010 in België aankwam. Uit de asielaanvraag van uw vader d.d. 15.12.2008 blijkt dat u op het moment dat hij Servie in december 2008 ontvluchtte, samen met uw moeder en zussen in Servie achtergebleven bent.

Bovendien blijkt uit diezelfde asielaanvraag dat uw vader ook een zus en broer in Kosovo had. Hoewel u Servie dan misschien al wel enig tijd verlaten heeft, is het niet onredelijk aan te nemen dat u zich er opnieuw zou kunnen vestigen. Indien u –ondanks de jaren die u in Servie doorbracht- daadwerkelijk helemaal geen Servisch zou spreken, kan u de taal ongetwijfeld leren. U hebt duidelijk banden met Kosovo en spreekt Albanees, er liggen thans geen elementen voor waaruit blijkt dat u zich niet aldaar zou kunnen vestigen. Mogelijkerwijze heeft u er nog familie (naast de familie van uw echtgenoot) die u en uw zoontje eventueel tijdelijk kunnen opvangen in afwachting van de aankomst van uw echtgenoot.

Het gegeven dat u in het verleden in België gewerkt heeft, verandert hier niks aan. De tewerkstellingen bij het OCMW vielen onder het stelsel van gesubsidieerde tewerkstelling (in toepassing van art.60§7 van de OCMW wet). De bedoeling van een dergelijke sociale tewerkstelling is om iemand die uit de reguliere arbeidsmarkt is gevallen of gestapt de kans te geven een 'werkattitude' op te bouwen, werkervaring te laten opdoen, te motiveren tot werken, en dergelijk meer. Dit toont reeds een problematische attitude aan of een gebrek aan kwalificaties of competenties afgestemd op het arbeidsaanbod. Daarna heeft u nog een aantal zeer korte tewerkstellingen gehad (op 22.09.2014 en van

23.09.2014 tot 24.09.2014 via Accent Jobs for people N.V.; op 04.05.2015, 22.05.2015 en 01.06.2015 via AIB N.V.; van 24.06.2015 tot 31.07.2015 en van 03.08.2015 tot 09.12.2015 via Superclean Eren BVBA). De tewerkstellingen zijn niet van die aard om thans te spreken van een economische binding met het gastland U heeft niet meer gewerkt sinds 10.12.2015 en bezit over een strafblad wat uw inschakeling in de arbeidsmarkt niet ten goede komt. Bovendien blijkt uit het vonnis (zie p. 70) dat u in het zwart gewerkt heeft als poetsvrouw. Nietaangegeven arbeid of zwartwerk schaadt het economische en sociale bestel en is strafbaar. De werkervaring die u in België opdeed, kan u ongetwijfeld ook elders van pas komen.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid of met betrekking tot de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

De bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

+++

De redenen waarom de beëindiging van uw verblijf verantwoord en zelfs noodzakelijk geacht worden, zijn bovendien dwingende redenen van openbare veiligheid in de zin van artikel 39/79, § 3, van de wet van 15 december 1980. Volgens artikel 83, lid 1, van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie valt terrorisme onder vormen van bijzonder zware criminaliteit met een grensoverschrijdende dimensie. U was op de hoogte van de concrete terreurdaden gesteld door IS en toch koos u ervoor de organisatie te steunen door hand- en spandiensten voor hen te verrichten. Dergelijke steun speelt een belangrijke rol in het draaiend houden van de terroristische organisatie IS. Er liggen thans geen elementen voor waaruit zou blijken dat u het radicaal islamitisch gedachtegoed niet meer zou aanhangen.

+++

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde en nationale veiligheid zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en de nationale veiligheid en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 45, § 2 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij licht het enig middel als volgt toe:

“Aangezien de bestreden beslissing zich steunt op redenen van openbare veiligheid (artikel 39/79, §3 Vw.) om het verblijf van verzoekster te beëindigen.

Aangezien de bestreden beslissing voorts van oordeel is dat verzoekster in de relatie met haar ouders én zussen niet de bescherming van artikel 8 EHRM kan inroepen bij gebreke aan het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke en emotionele banden; gegeven dat de ouders van verzoekster nu reeds gedurende een periode van 1 jaar instaan voor de opvang en opvoeding van het zoontje van verzoekster en dit in een cruciale ontwikkelingsfase van zijn leven én dan juist dit als een bijkomend element van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden kan gelden;

Aangezien de Correctionele Rechtbank te DENDERMONDE er zonder enige concrete verwijzing naar een bewijs én dus louter op innerlijke overtuiging vanuit is gegaan dat verzoekster het radicaal islamitisch gedachtegoed zou hebben aangehangen doch dit uit het strafdossier geenszins expliciet

bleek en dat dit overigens ook steeds door bleek en dat dit overigens ook steeds door verzoekster formeel is ontkend geweest.

Aangezien verzoekster uiteraard het negatief bewijs niet kan leveren dat zij thans en voorheen het radicaal islamitisch gedachtengoed nooit heeft aangehangen;

aangezien er terzake géén enkele tegen-indicatie (bv. Gevangenisrapporten) is;

aangezien terzake kan verwezen worden naar de rechtspraak van het Hof van Justitie dewelke stelt dat maatregelen van openbare orde of openbare veiligheid uitsluitend berusten op persoonlijk gedrag van de betrokkene zodat volgens het Hof "vormt het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen op zichzelf geen motivering van deze maatregelen én aldus het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling op zichzelf geen motivering van deze maatregelen vormt;

aangezien " het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling bijgevolg slechts terzake doet voor zover uit de omstandigheden die tot deze veroordeling hebben geleid, blijkt dat sprake is van persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging van de openbare orde vormt" (HVJ 7 juni 2007, Commissie/Nederland, C-304/14, CS, pt. 46):

aangezien "het de staatssecretaris toekomt om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid een beslissing die een inperking van het inreisrecht of het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoud kan rechtvaardigen (HVJ 13 september 2016, C-304/14, CS, pt. 46);

aangezien verzoekster in ieder geval géén actuele bedreiging van de openbare orde en/of veiligheid vormt én de bestreden beslissing géén enkel bewijs voorbrengt dat dit wel zo zou zijn;

aangezien er géén enkel gevaar voor recidive is én o.a. om deze reden verzoekster ook dd. 30.05.17 door de Raadkamer van DENDERMONDE onder voorwaarden in vrijheid werd gesteld én zij gedurende 11 maanden deze voorwaarden strikt heeft nageleefd én tijdens deze periode werd toegelaten om verder haar reeds sterke banden met België te ontwikkelen;

aangezien verzoekster met uitzondering van voormelde zaak voor het overige nog nooit sinds haar binnenkomst in België eind mei 2010 in aanraking is gekomen met politie en/of gerecht, laat staan hier ooit strafrechtelijk veroordeeld is en aldus tot aan haar veroordeling dd. 26.02.18 door de Correctionele Rechtbank DENDERMONDE over een blanco strafblad beschikte in België;

aangezien de bestreden beslissing dan ook gesteund is op een niet-correcte feitenvinding;

dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 24.09.18 dan ook niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig en onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, ook en vooral art. 8 EHRM, de Vreemdelingenwet, o.a. artikel 45§2 en de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt ;"

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansredenen van deze uitdrukkelijke motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt gericht tegen de bestreden beslissing voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De verzoekende partij voert in haar enig middel aan dat de bestreden beslissing steunt op redenen van openbare veiligheid om het verblijf te beëindigen. De verzoekende partij verwijst naar artikel 39/79, §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

In de bestreden beslissing wordt wat betreft één specifiek motief wel verwezen naar artikel 39/79, § 3 van de vreemdelingenwet, maar het is duidelijk dat de bestreden beslissing in zijn geheel gesteund is op artikel 21 van de vreemdelingenwet, en niet op artikel 39/79, § 3 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing vermeldt immers in haar eerste paragraaf: *“Krachtens artikel 21 (...) wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen: (...)”*.

Artikel 21 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd en hem het bevel geven het grondgebied te verlaten, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Het eerste lid is van toepassing, onverminderd artikel 61/8, op de onderdaan van een derde land die krachtens artikel 61/7 tot verblijf gemachtigd is.”

Uit de voormelde bepaling blijkt uitdrukkelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en belast met Administratieve Vereenvoudiging, kan beslissen om een einde te maken aan het verblijfsrecht van een dertelander om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

De conclusie van de bestreden beslissing luidt:

“Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde en nationale veiligheid zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en de nationale veiligheid en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

Aldus blijkt duidelijk dat de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf werd gebaseerd op artikel 21 van de vreemdelingenwet en dit op grond van zowel ernstige redenen van openbare orde, als van nationale veiligheid. Het betoog van de verzoekende partij, als zou de bestreden beslissing steunen op artikel 39/79, § 3 van de Vreemdelingenwet en als zou haar verblijf zijn beëindigd om redenen van openbare veiligheid kan niet worden aangenomen.

De verzoekende partij stelt verder dat, wat betreft het motief over het gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM in de bestreden beslissing, de verwerende partij volgens haar voorbijgaat aan het specifieke gegeven dat de ouders van de verzoekende partij nu reeds gedurende een periode van één jaar instaan voor de opvang en opvoeding van haar zoontje en dit in een cruciale ontwikkelingsfase van zijn leven. Dit maakt volgens de verzoekende partij een element van afhankelijkheid uit die anders is dan gewone affectieve banden.

De bestreden beslissing bevat een uitgebreide motivering waarom de verwerende partij van oordeel is dat de relatie van de verzoekende partij met haar ouders en zussen niet kan genieten van de bescherming van artikel 8 van het EVRM, namelijk: *“De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen (broers en) zussen valt echter enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u en (één van) uw zus(sen). Uit de omstandigheid dat u over een vaste feitelijke verblijfplaats beschikt bij uw ouders kan niet ipso facto een band van afhankelijkheid tussen jullie worden afgeleid. Bovendien heeft u inmiddels een eigen gezin en is het niet onredelijk te veronderstellen dat uw gezin zich op zelfstandige basis zou kunnen handhaven. Van 24.11.2010 tot 10.10.2013 stond u officieel op eenzelfde adres ingeschreven als uw ouders en sinds 16.10.2017 staat u opnieuw officieel ingeschreven op hetzelfde adres als uw ouders. Tussen voormelde data woonde u dus ook gescheiden van uw ouders en zussen. Uw familieleden in België kunnen contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Het gegeven dat uw vader als vluchteling erkend werd, verandert hier niks aan. Er blijkt immers niet dat er geen land zou zijn waarheen jullie zich beiden zouden kunnen begeven en waar jullie beiden tijdelijk zouden kunnen verblijven om elkaar van tijd tot tijd te zien.”.*

Waar de verzoekende partij een schending opwerpt van haar familiaal leven, wijst de Raad erop dat het EHRM het begrip “gezinsleven” in beginsel beperkt tot het kerngezin en nagaat of er een voldoende ‘graad’ van gezinsleven kan worden vastgesteld. Daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen. In het arrest Mokrani (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33) stelt het EHRM dat betrekkingen tussen ouders en meerderjarige kinderen *“ne bénéficieront pas nécessairement de la protection de l'article 8 de la Convention sans que soit démontrée l'existence d'éléments supplémentaires de dépendance, autres que les liens affectifs normaux”* (vrije vertaling: niet noodzakelijk de bescherming van artikel 8 van het Verdrag genieten zonder dat het bestaan is aangetoond van bijkomende elementen van afhankelijkheid die anders zijn dan de gewone affectieve banden). Het EHRM oordeelde dat het gegeven dat een meerderjarig kind samenwoont met een ouder, geen voldoende graad van afhankelijkheid vormt om te resulteren in het bestaan van een gezinsleven (zie EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32). Bij de beoordeling of er al dan niet een gezinsleven bestaat moet rekening worden gehouden met alle indicaties die de verzoekende partij dienaangaande aanbrengt, zoals bv. het samenwonen, de financiële afhankelijkheid van het meerderjarig kind ten aanzien van zijn ouder, de afhankelijkheid van de ouder ten aanzien van het meerderjarig kind, de reële banden tussen ouder en kind. Van een beschermd gezinsleven tussen meerderjarige kinderen en hun ouders kan bijgevolg slechts gesproken worden indien naast de afstammingsband een vorm van afhankelijkheid blijkt.

De verzoekende partij betwist niet dat zij inmiddels een eigen gezin heeft en het niet onredelijk is te veronderstellen dat haar gezin zich op zelfstandige basis zou kunnen handhaven. Zij betwist evenmin dat zij van 24 november 2010 tot 10 oktober 2013 officieel op eenzelfde adres stond ingeschreven als haar ouders en pas sinds 16 oktober 2017 (in de periode van haar in vrijheidstelling onder voorwaarden) opnieuw officieel staat ingeschreven op hetzelfde adres als haar ouders. Verder dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij momenteel in de gevangenis verblijft, zodat dit de reden vormt

waardoor haar ouders instaan voor de opvang en opvoeding van haar kind. Uit de gegeven omstandigheden blijkt dat deze zorg slechts tijdelijk is. De verzoekende partij toont niet aan dat eens zij vrijkomt, zij nog steeds afhankelijk zal zijn van haar ouders. De verzoekende partij stelde bovendien in de vragenlijst van 30 augustus 2018 wel dat haar zoontje op dat moment bij haar ouders was, maar ook dat zij voor hem een Kosovaars paspoort wilde, en dat zij met haar man en zoontje naar Kosovo zou willen gaan. Op geen enkel moment gaf de verzoekende partij aan dat zij afhankelijk is van haar ouders. Alhoewel er momenteel een zekere gedwongen en tijdelijke afhankelijkheid bestaat ten gevolge van haar opsluiting, toont dit op zich nog geen element van afhankelijkheid aan dat anders is dan gewone affectieve banden. Integendeel, aangezien de verzoekende partij zelf te kennen gaf met haar zoontje naar Kosovo te willen gaan en voor hem een Kosovaars paspoort aan te willen vragen, maakt zij met de bewering dat er nu toch een voldoende graad van afhankelijkheid zou zijn tussen haar en haar ouders, niet aannemelijk dat de relatie die de verzoekende partij met haar ouders heeft de bescherming van artikel 8 van het EVRM verdient. De Raad merkt op dat de verzoekende partij de overige motieven met betrekking tot artikel 8 van het EVRM in het kader van de relatie van de verzoekende partij met haar ouders, niet betwist. Zij blijven dus bestaan.

De verzoekende partij stelt dat de Correctionele Rechtbank van Dendermonde er volgens haar zonder enige concrete verwijzing naar een bewijs en dus louter op innerlijke overtuiging vanuit gegaan is dat de verzoekende partij het radicaal islamitisch gedachtegoed aanhangt, maar dit blijkt niet expliciet uit het strafdossier en de verzoekende partij heeft dit ook steeds ontkend.

De verzoekende partij ontkent echter niet dat de Correctionele Rechtbank van Dendermonde de verzoekende partij veroordeelde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar en zij werd ontzet van de rechten bepaald in artikel 31, lid 1 van het strafwetboek gedurende een termijn van 10 jaar omdat zij zich schuldig gemaakt had aan deel te hebben genomen aan enige activiteit van een terroristische groep, zij het ook door het verstrekken van gegevens of materiële middelen aan een terroristische groep of door het in enigerlei vorm financieren van enige activiteit van een terroristische groep, terwijl u wist dat uw deelname bijdraagt tot het plegen van een terroristische misdaad of wanbedrijf (feiten gepleegd tussen 16.02.2015 en 06.12.2016). Op 26 april 2018 werd de verzoekende partij in de gevangenis van Antwerpen opgesloten, ten gevolge van de veroordeling van 26 februari 2018. Er kan bezwaarlijk worden gesteld dat deze veroordeling niet actueel zou zijn.

Zij betwist evenmin dat de Correctionele rechtbank als volgt oordeelde: *"De feiten zijn ernstig en getuigen van - minstens de impliciete - goedkeuring in hoofde van elk van de beklaagden [waaronder u] van het extreme geweld en van de bloedige terreur die deze terroristische groepering [= IS] gebruikt in Syrië en Irak, alsook in de rest van de wereld. Het is onbegrijpelijk dat beklaagden ook na de bloedige aanslagen in Europa, zoals de aanslagen te Brussel op 24 mei 2014 en 22 maart 2016 en de aanslagen te Parijs in de nacht van 13 op 14 november 2015 blijven kiezen om vanuit Europa en vanuit België, steun te verlenen aan IS. Zij dienen te beseffen dat deze terroristische groepering zich voedt met deze steun, zelfs al was deze beperkt tot het leveren van materieel - logistieke en financiële ondersteuning. Zij hebben er allen toe bijgedragen dat o.a. A.I. zich beter kon concentreren op de gewelddadige jihad en in meer comfortabele omstandigheden zijn acties binnen de terreurgroep kon uitvoeren. Een dergelijke houding verdient een sterke maatschappelijke afkeuring. Familie- of geloofsbanden zijn geen vrijgeleide om misdrijven te plegen. Ieder van de beklaagden was op de hoogte van de concrete terreurdaden gesteld door IS."* De verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij tegen dit vonnis van de Correctionele Rechtbank van Dendermonde in beroep ging. Aangezien de feiten als bewezen werden beschouwd kan de verzoekende partij nu niet dienstig voorhouden dat nergens uit blijkt dat zij het radicaal islamitisch gedachtegoed aanhangt.

De verzoekende partij stelt ten slotte dat een strafrechtelijke veroordeling volgens haar op zich niet volstaat voor een maatregel van openbare orde of openbare veiligheid. Deze moeten volgens haar berusten op het persoonlijk gedrag van de betrokkene. Bovendien is er volgens de verzoekende partij geen enkel gevaar voor recidive. Onder meer om die reden werd zij volgens haar onder voorwaarden vrijgelaten en heeft zij gedurende elf maanden deze voorwaarden strikt nageleefd.

Zoals hiervoor reeds werd vastgesteld, kan niet worden ontkent dat de veroordeling actueel is en dat de verzoekende partij werd veroordeeld voor zeer ernstige feiten. De verwijzing naar haar blanco strafblad met uitzondering van de hiervoor vermelde strafrechtelijke veroordeling is dan ook geheel irrelevant.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij zich in de bestreden beslissing niet enkel gebaseerd heeft op de strafrechtelijke veroordeling van de verzoekende partij om te concluderen dat *"er ernstige redenen*

van openbare orde en nationale veiligheid zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en de nationale veiligheid en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.” en dit in tegenstelling tot wat de verzoekende partij in haar enig middel tracht voor te houden.

De bestreden beslissing bevat immers, naast de verwijzing naar de strafrechtelijke veroordeling, een hele reeks motieven die betrekking hebben op het persoonlijk gedrag van de verzoekende partij, onder meer: *“U lijkt er geen probleem mee te hebben leugenachtige verklaringen af te leggen voor de autoriteiten, zo beweerde u niet op de hoogte te zijn van de activiteiten van uw echtgenoot en beweerde u geprobeerd te hebben hem tegen te houden. Deze beweringen werden echter als volstrekt ongeloofwaardig beschouwd door de gerechtelijke autoriteiten: “Ze [u] was er duidelijk van op de hoogte dat de gelden die ze mee hielp overmaken voor IS-strijders in Syrië waren bestemd en niet voor studenten in Turkije, hulpbehoevende, zieke of arme mensen. Het is zonneklaar dat eerste [uw echtgenoot] en tweede [u] beklaagde geen geheimen voor elkaar hadden en tweede beklaagde [u] actief werd betrokken bij de feiten door eerste beklaagde. Tweede beklaagde [u] nam actief deel: ze regelde tweemaal de concrete afspraken met vijfde beklaagde; ze ging mee het geld ophalen bij vijfde beklaagde en ging mee naar Western Union in Sint-Niklaas waar ze het woord voerde en de transfer mee regelde. Uit de tap blijkt ook dat ze nadien bij eerste beklaagde [uw echtgenoot] informeerde of een geldoverdracht gelukt was. Van enige morele dwang is dan ook geen sprake.”, en “Uit het misdrijf dat u gepleegd heeft, blijkt dat u de kernwaarden en vrijheden waarop de Belgische rechtsstaat is gebaseerd niet respecteert. U deelt de fundamentele waarden van de Belgische samenleving duidelijk niet, uw daden getuigen van een gebrek aan respect voor de waardigheid en gelijkwaardigheid van ieder individu. Er liggen thans geen elementen voor waaruit zou blijken dat u het radicaal islamitisch gedachtengoed niet meer zou aanhangen en de kans dat u de activiteiten waarvoor u veroordeeld werd zou verder zetten na uw vrijstelling, valt niet uit te sluiten.”, en “Uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren. Er zijn dan ook ernstige redenen van openbare orde en nationale veiligheid waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.” en “Gelet op uw verblijf in het Rijk kan weliswaar worden aangenomen dat u banden heeft ontwikkeld met dit land, doch er blijkt niet dat deze van een dergelijke uitzonderlijke aard zijn dat ze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde en de nationale veiligheid. Het gegeven dat u bewust steun geeft aan een terroristische organisatie geeft blijk van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt.”.* De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de persoonlijke situatie van de verzoekende partij bij het nemen van de bestreden beslissing.

Waar de verzoekende partij stelt dat er geen enkel gevaar is voor recidive, merkt de Raad op dat de verzoekende partij van 6 december 2016 tot 30 mei 2017 in voorlopige hechtenis zat en dat zij op 30 mei 2017 in vrijheid werd gesteld maar onder zeer strikte voorwaarden. Uit het stuk van 14 juli 2017 van de Raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen afdeling Dendermonde blijkt net dat de handhaving van de voorwaarden opgelegd door de onderzoeksrechter bij beschikking van 30 mei 2017, op dat moment volgens de rechtbank nog steeds vereist was en volstrekt noodzakelijk was voor de openbare veiligheid en dat er nog steeds ernstige aanwijzingen van schuld voorhanden waren in hoofde van de verzoekende partij. Uit voornoemd stuk blijkt dus het tegendeel van wat de verzoekende partij beweert, namelijk dat er wel degelijk een ernstig risico is voor de openbare veiligheid en dat net daarom de voorwaarden gehandhaafd moesten blijven. Het loutere feit dat de verzoekende partij zich gehouden heeft aan de gestelde voorwaarden, doet hier geen afbreuk aan. Het was ook in het belang van de verzoekende partij om zich te houden aan de voorwaarden die haar opgelegd waren door de onderzoeksrechter. Op 26 april 2018 werd de verzoekende partij opgesloten in de gevangenis ten gevolge van haar veroordeling. Gezien het actueel karakter van het misdrijf en de opsluiting van de verzoekende partij kan er op heden uiteraard geen sprake zijn van recidive, dit neemt echter niet weg dat er in hoofde van de verzoekende partij geen einde zou kunnen worden gesteld aan haar verblijf op grond van redenen van openbare orde of nationale veiligheid .

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de overige, zeer uitgebreide motieven van de bestreden beslissing niet betwist. Zij blijven dan ook overeind.

Wat betreft de schending van artikel 45, § 2 van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij nalaat toe te lichten waaruit de schending van dit artikel volgens haar bestaat. Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de vermelde rechtsregel zou zijn geschonden, is dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU